

6.3. A KÖZFoglalkoztatás TERÜLETI KÜLÖNBségei

MOLNÁR GYÖRGY

A közfoglalkoztatás elosztási mechanizmusait és területi megoszlását 2011–2014-es adatokon vizsgálta *Molnár és szerzőtársai* (2018, 2019). Ezeknek a tanulmányoknak a legfontosabb megállapításai a következők voltak. Minél nagyobb egy település, annál kisebb a közfoglalkoztatottak száma a tartós munkanélküliekhez viszonyítva. A tartós munkanélküliek száma a megfelelő viszonyítási alap, mivel a közfoglalkoztatottak – bár a közmunka ideje alatt nem számítanak álláskeresőnek – alapvetően a közfoglalkoztatásból kikerülők és a tartós álláskeresők közül rekrutálódnak.

A hivatkozott tanulmányok több okát is feltárták ennek a jelenségnek. A nagyobb településeken több az informális munkalehetőség, így a formálisan munka nélkül maradtak kevésbé vannak rákényszerülve a közfoglalkoztatásra. A kisebb településeken a közfoglalkoztatásnak különösen hangsúlyos a szociális vonatkozása, a polgármester újraválasztása múlhat azon, hogy megélhetést biztosítson az ott élőknek. A nagyobb településeken viszont a lakosság kevésbé tolerálja, ha a közfoglalkoztatottak láthatóan nem végeznek érdemi munkát. Végül, a nagyobb településeken a közfoglalkoztatotti létszám eléri egy magyar középüzem dolgozói létszámát. Ehhez már olyan szintű munkaszervezésre volna szükség, amihez a településeknek nincs forrásuk és többnyire szakértelmük sem.

A közfoglalkoztatás elosztási mechanizmusai olyan módon működtek a 2011–2014 közötti időszakban, hogy a hátrányos helyzetű járásokon belül a hátrányos helyzetű települések a tartós munkanélküliek számához viszonyítva kevesebb forráshoz jutottak, mint az ilyen járásokban lévő nem hátrányos helyzetű települések. Mivel a közfoglalkoztatás a kistérségi önkormányzatok üzemeltetésének legfontosabb forrása, ez a mechanizmus hozzájárult a lokális területi egyenlőtlenségek növeléséhez.

Jelen tanulmány 2013 és 2024 közötti adatokon azt vizsgálja, hogy miképpen alakultak ezek az összefüggések a későbbiekben, és milyen további megállapítások tehetők a közfoglalkoztatás területi jellegzetességeit illetően. Az adatok forrása a KSH települési T-STAR és a BM közfoglalkoztatási adatai, melyek az Országos Területfejlesztési és Területrendezési Információs Rendszerben (TEIR) érhetők el.

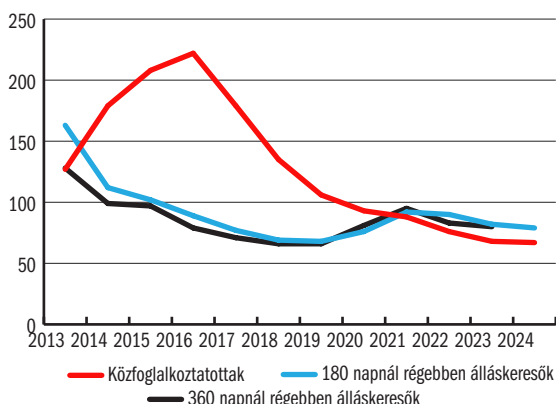
A közfoglalkoztatás nagysága, regionális és altípusok szerint megoszlása

A közfoglalkoztatás terjedelme a 2016. évi 222 ezer fős maximális érték óta folyamatosan csökken, 2024-ben 67 ezer fő volt (6.3.1. ábra). 2021 óta a közmunkások létszáma alatta marad a tartós álláskeresőeknek. 2020-ban és 2021-ben a koronavírus-járvány következtében megnőtt a tartós álláskeresők száma, és ebben a két évben a 360 napnál régebbi álláskeresők száma (akik fél évvel korábban értelemszerűen a 180 napnál régebben munkanélküliek közé tartoztak) meghaladta a 180 napnál régebbi álláskeresőket. Vagyis a koronavírus-járvány idején a korábbi tartós álláskeresők beszorultak ebbe a helyzetükbe, miközben a közfoglalkoztatottak száma tovább csökkent (az okokról lásd *Bazsalya–Molnár*, 2021).

A közfoglalkoztatás három fő formája az országos közfoglalkoztatás, az úgynevezett hosszabb időtartamú közfoglalkoztatás, ami a hagyományos közfoglalkoztatási formákat fedi és a járási startmunka mintaprogramok, amelyek keretében vagy valamilyen helyi karbantartás jellegű munkát végeznek, vagy valamilyen termelőmunka folyik. A járási mintaprogramok csak hátrányos helyzetű járásokban vagy településeken indíthatók. Az egyes közfoglalkoztatás-fajták megoszlásának időbeli változását mutatja be a 6.3.2. ábra. A közfoglalkoztatás terjedelmének csökkenése mellett a belső megoszlás viszonylag stabil, csak az

országos közfoglalkoztatás aránya csökken kismértékben, de folyamatosan. Az időszak nagy részében a hagyományos jellegű közfoglalkoztatás részaránya a legmagasabb, de csak néhány százalékponttal haladja meg a mintaprogramokét.

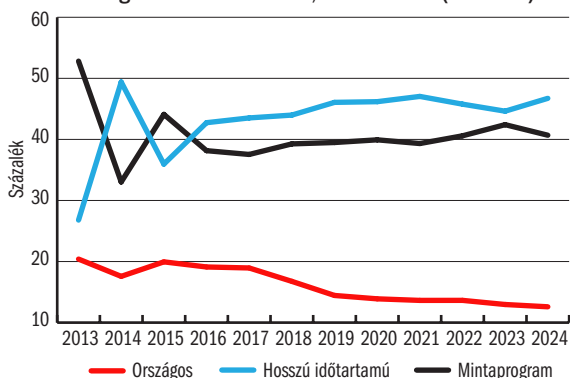
6.3.1. ábra: A közfoglalkoztatottak és a tartós álláskereső száma, 2013–2024 (ezer fő)

Megjegyzés: Az 1 éven túli álláskereső 2024-es adata nem érhető el. Letöltés időpontja minden ábra és táblázat esetében: 2025.08.30.

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

6.3.2. ábra: Az egyes közfoglalkoztatás-fajták részaránya a közfoglalkoztatáson belül, 2013–2024 (százalék)

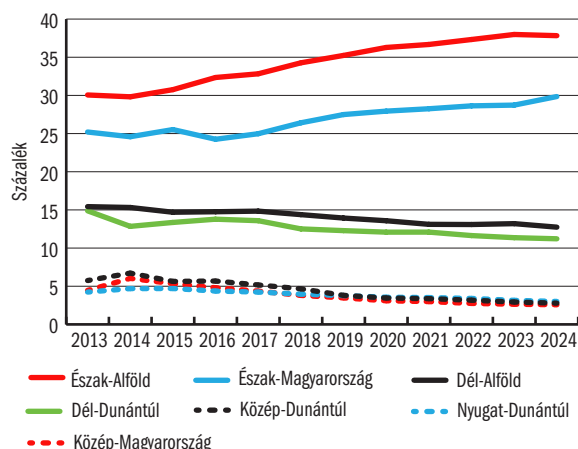

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

A 6.3.3. ábra a közfoglalkoztatottak megoszlását mutatja régiók szerint. A legtöbb közfoglalkoztatott Észak-Alföldön van, a régió részaránya folyamatos emelkedéssel a 2013. évi 30 százalékról 2024-re 38 százalékra nőtt. Észak-Magyarország a második, 25 százalékról 30 százalékra emelkedő részaránnyal. A többi

régió részaránya a vizsgált időszakban enyhén csökkent, a Dél-Alföld esetében kicsit több, mint 15 százalékról 13-ra, a Dél-Dunántúl esetében pedig 15 százalékról 11-re. A másik három régió részaránya egyformán 5 százalék körüli értékről csökkent 3 százalékra.

6.3.3. ábra: A közfoglalkoztatás régiók szerinti megoszlása, 2013–2024 (százalék)

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

A megyék esetében is alapvetően egyenletesek a változások, legfeljebb a közfoglalkoztatás növekvő és csökkenő időszakában térnek el kismértékben a trendek. A 6.3.1. táblázat a hat legnagyobb közfoglalkoztató megye részarányát mutatja be három időpontban. 2013-ban ez a hat megye adta a közfoglalkoztatottak 63, 2024-ben pedig 72 százalékát.

6.3.1. táblázat: A legnagyobb közfoglalkoztató megyék részaránya az összes közfoglalkoztatotton belül, 2013, 2016, 2024 (százalék)

	2013	2016	2024
Szabolcs-Szatmár-Bereg	14,4	16,7	23,5
Borsod-Abaúj-Zemplén	18,3	17,1	22,6
Hajdú-Bihar	8,2	9,8	9,3
Békés	7,5	6,9	6,6
Baranya	7,1	6,8	5,3
Jász-Nagykun-Szolnok	7,4	5,9	5,1

Megjegyzés: A megyéket a 2024-es értékek alapján állítottuk sorba.

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

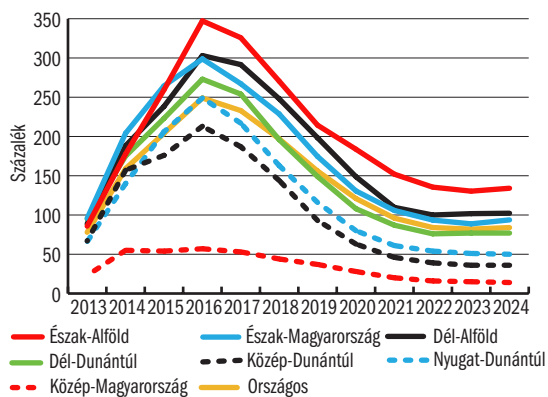
A közfoglalkoztatottak számának országos csökkenésével párhuzamosan jelentősen nőtt Szabolcs-Szat-

már-Bereg megye és kisebb mértékben Borsod-Abaúj-Zemplén megye részaránya. Rajtuk kívül egyedül Nógrád részaránya nőtt még csekély mértékben, 3,5 százalékról 4,4 százalékra. Minden más megye részaránya csökkent. 2013 és 2019 között Borsod-Abaúj-Zemplén volt a legnagyobb közfoglalkoztató, 2020-tól kezdve kis különbséggel, de Szabolcs-Szatmár-Bereg megye vette át ezt a pozíciót.

A közfoglalkoztatottak tartós munkanélküliekhez viszonyított aránya

A közfoglalkoztatottak tartós munkanélküliekhez viszonyított arányát mutatja be a 6.3.4. ábra. Mivel 2024-re vonatkozóan nem rendelkezünk az egy éven túli álláskeresők adataival, ezért a 180 napnál régebbi álláskeresők számát használjuk, de lényegében ugyanolyan képet kapnánk az egy éven túli álláskeresők adataival is. A közfoglalkoztatottak tartós munkanélküliekhez viszonyított aránya (a továbbiakban röviden *közfoglalkoztatási fajlagosnak* hívom) a közfoglalkoztatottak számához hasonlóan szintén 2016-ban éri el a csúcspontot. Ugyanakkor a közfoglalkoztatási fajlagos országos szinten még 2024-ben is meghaladja a 2013-as értéket.

6.3.4. ábra: A közfoglalkoztatottak száma a 180 napon túli álláskeresők számához viszonyítva, régióként, 2013–2024 (százalék)

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

Ha Közép-Magyarország régiótól eltekintünk, ahol végig alacsony a mutató értéke, akkor 2013-

ban 66 százalék (Nyugat-Dunántúl) és 96 százalék (Észak-Magyarország) között található a közfoglalkoztatási fajlagosok régiós értékei, vagyis a tartós munkanélküliek száma kisebb-nagyobb mértékben minden régióban meghaladta a közmunkásokét. 2016-ra a különbségek sokkal nagyobbá válnak, a kicsit több mint kétszeres érték a legkisebb (Közép-Dunántúl), a három és félszeres a legnagyobb (Észak-Alföld). A régiók közti viszonylag nagy eltérés a közfoglalkoztatási fajlagos értékében 2024-re is megmaradt, 36 százalék (Közép-Dunántúl) és 134 százalék (Észak-Alföld) között mozog. Tehát a tartós munkanélküliek számához viszonyítva meglehetősen nagyok a regionális eltérések a közfoglalkoztatottak számában.

A tartós munkanélküliekhez viszonyítva a legnagyobb közfoglalkoztató 2013 és 2015 között Észak-Magyarország volt. Azóta átrendeződtek a preferenciák, és stabilan Észak-Alföldön a legmagasabb a közfoglalkoztatási fajlagos értéke, a következő pedig Dél-Alföld, míg Észak-Magyarország már csak a harmadik, őket Dél-Dunántúl követi.

A megyéket nézve sokkal nagyobb átrendeződéseket tapasztalhatunk a közfoglalkoztatási fajlagos értékében a vizsgált 11 évben (6.3.2. táblázat). 2013 és 2016 között Békésben volt a legmagasabb a közfoglalkoztatási fajlagos (a közbeszű években is), majd 2017-től kezdve Szabolcs-Szatmár-Bereg vette át a vezetést. Borsod-Abaúj-Zemplén 2013-ban a második, 2016-ban a harmadik, 2024-ben pedig már csak a negyedik helyen állt a vizsgált mutató tekintetében. Csongrád fordított irányú utat járt be, 2013-ban hatodik, 2024-ben pedig már fajlagosan a harmadik legnagyobb közfoglalkoztató.

Az a korábbi időszakra vonatkozóan megállapított jellegzetesség, hogy minél nagyobb egy település, annál kisebb a közfoglalkoztatottaknak a tartós munkanélküliekhez viszonyított aránya, továbbra sem változott. Ezt mutatja be a 6.3.3. táblázat három év adatain, de a többi év is ugyanezeket a jellegzetességeket mutatja. Sőt az összefüggés nemcsak országosan igaz, hanem minden egyes megyére külön-külön

is fennáll. 2016-ban, a közfoglalkoztatás maximumán a legkisebb falvakban a közfoglalkoztatottak száma több mint hatszorosa volt a fél évnél régebben állás-keresők számának.

6.3.2. táblázat: A közfoglalkoztatásnak a 180 napon túli álláskeresőkhöz viszonyított aránya (közfoglalkoztatási fajlagos), a legnagyobb értékkel rendelkező megyék, 2013, 2016, 2024 (százalék)

	2013	2016	2024
Szabolcs-Szatmár-Bereg	93	518	209
Békés	147	576	124
Csongrád	73	267	121
Borsod-Abaúj-Zemplén	115	361	112
Hajdú-Bihar	64	258	92
Baranya	104	301	91
Jász-Nagykun-Szolnok	112	257	74

Megjegyzés: A megyéket a 2024-es értékek alapján állítottuk sorba.

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

6.3.3. táblázat: A közfoglalkoztatásnak a 180 napon túli álláskeresőkhöz viszonyított aránya településméret-kategóriák szerint, 2013, 2016, 2024 (százalék)

Lakosok száma (fő)	Közfoglalkoztatottak száma/ tartós álláskeresők száma			Előző oszlopok a 0–499 fős településekre normálva		
	2013	2016	2024	2013	2016	2024
0–499	215	612	168	100	100	100
500–999	160	504	154	74	82	92
1000–1999	116	404	117	54	66	70
2000–4999	92	324	104	43	53	62
5000–9999	81	277	83	38	45	49
10 000–19 999	64	202	51	30	33	30
20 000–49 999	45	160	37	21	26	22
50 000–206 000 ^a	30	102	32	14	17	19
Budapest	14	39	6	7	6	4

^a Budapest után a legnagyobb település Debrecen, a vizsgált időszakban 205 119 fő volt lakosságának legnagyobb értéke.

Forrás: Saját számítás a TEIR-adatok alapján.

A 6.3.3. táblázat jobb oldali blokkja a legkisebb települések közfoglalkoztatási fajlagosához viszonyítva mutatja be a többi településtípus fajlagosát. Azt láthatjuk, hogy az idő múlásával – az országosan

közfoglalkoztatottak összlétszámától függetlenül – a kistelepülések (méret szerint az első négy kategória) fajlagosai közelebb kerültek egymáshoz.

A közfoglalkoztatás lineáris becslése települési adatokon

A közfoglalkoztatottak számát a település méretén és a munkanélküliek számán kívül további tényezők is befolyásolják. A legfontosabb ezek közül a települések fejlettsége. Két kormányrendelet komplex fejlettségi mutatószámokat határozott meg a járásokra, illetve a településekre vonatkozóan.¹ A kedvezményezett járásokra vonatkozó szabályozás három kategóriát különböztet meg: kedvezményezett, fejlesztendő és komplex programmal fejlesztendő járások. A kedvezményezett körbe azok a járások tartoznak, ahol a komplex mutató értéke az átlag alatt van, fejlesztendő járások ezen belül azok, amelyekben a mutató legkisebb értékétől haladva, a lakosság 15 százaléka él, a komplex programmal fejlesztendő járások pedig az alsó 10 százalékot tartalmazzák.

A települések esetében a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból kedvezményezett körbe a települési komplex mutató értéke alapján az alsó harmadba került települések tartoznak. A rendelet definiálja a jelentős munkanélküliséggel sújtott települések kategóriáját is, ahol a munkanélküliségi ráta meghaladja az országos átlag 1,75-szörösét. Ezek együtt adják a hátrányos helyzetű települések körét.

A közfoglalkoztatás szempontjából lényeges, hogy járási mintaprogramok *csak hátrányos helyzetű járások településein (függetlenül attól, hogy a település maga hátrányos helyzetű-e), valamint nem hátrányos helyzetű járások hátrányos helyzetű településein indíthatók*. Ezért a becslésben ezek az ismérvek megjelennek magyarázó változóként. A település méretét az aktív korúak (15–64 évesek) száma reprezentálja. Figyelembe veszem ezen kívül a regisztrált munkanélküliek, ezen belül a 180 napnál, illetve 360 napnál régebben állás-keresők, valamint a szociális támogatásra jogosultak számát is. A becslési eredményeket az áttekinthetőség érdekében csak három évre mutatja be a 6.3.4. táblá-

¹ A járásokra vonatkozik a 290/2014. számú, a településekre pedig a 105/2015. számú kormányrendelet. Ezek korábbi változata kistérségekre a 311/2007. számú rendelet, illetve a településekre a 240/2005. számú rendelet. Az elmúlt 10 évben nem került sor a mutatószámok frissítésére.

zat (mivel 2024-re nem áll rendelkezésre minden adat, ezért 2023 a záró év).

6.3.4. táblázat: A közfoglalkoztatottak települési létszámának lineáris becslése három évre vonatkozóan

Becsült változó: közfoglalkoztatottak száma	2013	2016	2023
Nyilvántartott állásukeresők száma	0,47***	1,48***	0,70***
180 napnál régebbi állásukeresők száma	-0,23***	-1,76***	-0,53***
360 napnál régebbi állásukeresők száma	-0,74***	-1,03***	-0,61***
Szociális támogatásban részesülő állásukeresők	0,22***	0,10**	0,13***
Aktív korúak, ezer fő (15–64 évesek)	-12,37***	-13,04***	-6,58***
Kedvezményezett járás (de nem fejlesztendő)	6,75***	10,75***	3,86***
Fejlesztendő járás (de nem komplex)	20,05***	19,70***	7,90***
Komplex módon fejlesztendő járás	28,74***	33,37***	12,09***
Komplex módon fejlesztendő járásban kedvezményezett település	-17,51***	-14,78***	0,75
Roma lakosság aránya a településen	0,20***	0,40***	0,38***
Észak-Alföld	28,91***	39,07***	25,69***
Észak-Magyarország	11,71***	6,51*	6,79***
Dél-Alföld	28,42***	39,33***	15,45***
Dél-Dunántúl	5,11**	0,49	-2,21
Nyugat-Dunántúl	5,23**	2,87	3,63***
Közép-Magyarország	10,78***	16,88***	5,57***
Konstans	-3,13	-1,11	-3,20***
Módosított R^2	0,767	0,880	0,726

Megjegyzés: A települési szintű becslésben méretétől függetlenül Budapest is csak egy település, érzékelhetően nem változtat az eredményeken, így Közép-Magyarország lényegében Pest megyét jelenti. Referenciaregió: Közép-Dunántúl.

*** $p < 0,01$, ** $p < 0,05$, * $p < 0,1$.

Forrás: Saját számítás a TEIR- és a népszámlálási adatok alapján.

A közfoglalkoztatás nagyságát befolyásolja a településen élő romák lakónépességen belüli számaránya is. Ehhez a népszámlálási adatokat használtam fel. A 2022-es népszámláláson a települések mintegy kétharmadában kevesebben mondták magukat romának, mint 2011-ben (azokra a településekre vonatkozóan, ahol bármelyik népszámláláson volt olyan megkérdezett, aki romának mondta magát). Az okok tárgyalása szétfeszítené ennek az alfejezetnek a kereteit,

a becslés során a két népszámlálási arányszám maximumát használtam.

A közfoglalkoztatottak száma pozitívan korrelál a nyilvántartott állásukeresők számával és negatívan a tartós munkanélküliekével. Ez érthető, hiszen a közfoglalkoztatottak jelentős mértékben éppen a közfoglalkoztatottak közül kerülnek ki. A szociális támogatásban részesülők száma pozitívan korrelál a közfoglalkoztatással. A település méretét az aktív korúak száma fejezi ki ebben a becslésben, hiszen a közmunkások csak ebből a körből kerülhetnek ki. Ugyanúgy negatív együttható adódna akkor is, ha az aktív korúak helyett a lakónépességet vennénk számba, csak kicsit gyengébb volna a becslés.

Minél fejletlenebb egy járás, annál nagyobb pozitív együtthatója van a fejlettségi szintet jelző változónak: legmagasabb a komplex módon fejlesztendő járások esetében, szignifikánsan kisebb a fejlesztendő járásokban és még kisebb a kedvezményezett járásokban. Itt a viszonyítást a nem kedvezményezett járások jelentik. Ezek az együtthatók 2016-ban a legmagasabbak, majd 2023-ig folyamatosan csökkennek. 2023-ban az értékük jelentősen kisebb, mint 2013-ban volt. Ez azt jelenti, hogy a *hátrányos helyzetű járások kiemelt jelentősége a közfoglalkoztatás tekintetében a közfoglalkoztatás összlétszámával együtt csökkent.*

A hátrányos helyzetű járásokon belüli hátrányos helyzetű települések, figyelembe véve a munkanélküliek számát, az időszak elején kevesebb közfoglalkoztatási lehetőséghez jutottak, mint ugyanezen járások nem hátrányos helyzetű települései. Ez azt jelenti, hogy a hátrányos helyzetű járásokon belül egyenlőtlenség-növelő hatása volt a közfoglalkoztatás elosztásának. Ez a hatás 2014-ben volt a legerősebb, és csökkenő mértékben 2017-ig tartott. 2018-tól kezdve a változó már nem szignifikáns, vagyis megszűnt ez a hatás.

A becslést az egyes közfoglalkoztatási fajtákra is elvégezve (ezt nem mutatom be külön) az adódik, hogy a hátrányos helyzetű járások hátrányos helyzetű településeinél megfigyelt jelenség alapvetően a járási mintaprogramok elosztásából adódott: a leghátrányosabb

településeken általában nem volt meg a kellő tudás ahhoz, hogy jó javaslatot dolgozzanak ki a minta-programokra. Elképzelhető, hogy a többévi tapasztalat a járási munkaügyi központok és a településvezetők részéről ezt a hatást ki tudta küszöbölni.

A romák részaránya a település lakosságában pozitívan korrelál a közfoglalkoztatottak számával. Egy lehetséges hipotézis a jelenség magyarázatára, hogy a piaci foglalkoztatás terén tapasztalható diszkrimináció következtében a romák jobban rászorulnak a közfoglalkoztatásra. Egy másik lehetséges magyarázat, hogy a romák nagymértékben szorultak ki periférikus, rossz közlekedésű településekre – amit nem tudunk közvetlenül mérni –, ahonnan szinte lehetetlen piaci munkahelyre járni.

Mindezen tényezők figyelembevétele mellett is jelentős regionális különbségeket mutat a becslés. Észak- és Dél-Alföldön a legmagasabb a többi tényező figyelembevétele mellett adódó regionális többlet, őket Észak-Magyarország és a lényegében Pest megyét jelentő Közép-Magyarország követi. Dél-Dunántúl csak 2013-ban és 2020-ban különbözött szignifikánsan a referenciául szolgáló Közép-Dunántúltól, de 2020-ban negatív előjellel, vagyis a koronavírus-járvány idején itt volt – az egyéb tényezők figyelembevétele mellett – a legkisebb a közfoglalkoztatás.

Külön táblázatban nem mutatom be, de ugyanezeket a becsléseket elvégeztem régiók helyett a megyékre is. A legnagyobb pozitív együtthatóval rendelkező megyék 2013-ban: Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Hajdu-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg, 2016-ban majdnem ugyanez a sorrend, csak Hajdu-Bihar a második, 2023-ban pedig Hajdu-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Békés és Csongrád a sorrend.

Összefoglalás

Régiók szerint nézve Észak-Alföld és Észak-Magyarország, a megyéket tekintve pedig Szabolcs-Szatmár-Bereg és Borsod-Abaúj-Zemplén a legnagyobb közfoglalkoztatók. Ha viszont modellbecslés alapján azt nézzük, hogy az álláskeresők számának, a telepü-

lésméretnek és egyéb hatásoknak a figyelembevétele mellett mely régiókban és megyékben a legnagyobb a közfoglalkoztatás helyi többlete, akkor Észak- és Dél-Alföld emelkedik ki a régiók, Hajdu-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Békés a megyék közül. Ez a modellezés során figyelembe nem vett sajátosságoknak – például a közfoglalkoztatás megszervezésének – tulajdonítható.

Minél nagyobb egy település, annál kisebb a közfoglalkoztatottak tartós munkanélküliekhez viszonyított száma. Ez a megfigyelés a teljes vizsgált időszakra és minden megyére igaz.

A közfoglalkoztatás elosztási mechanizmusai olyan módon működtek a 2011–2017 közötti időszakban (a most nem vizsgált 2 évre vonatkozóan korábbi kutatásokból tudjuk), hogy a hátrányos helyzetű járáson belül a hátrányos helyzetű települések a tartós munkanélküliek számához viszonyítva kevesebb forráshoz jutottak, mint az ilyen járáásokban lévő nem hátrányos helyzetű települések. Mivel a közfoglalkoztatás a kistérségi önkormányzatok üzemeltetésének legfontosabb forrása, ez a mechanizmus hozzájárult a lokális területi egyenlőtlenségek növeléséhez. A jelenség 2018-tól kezdve megszűnt.

A közfoglalkoztatottak száma pozitívan korrelál a roma lakosság arányával a településeken.

Hivatkozások

- MOLNÁR GYÖRGY–BAZSALYA BALÁZS–BÓDIS LAJOS (2018): *A helyi foglalkoztatási kezdeményezések központi támogatásának elosztási mechanizmusai*. Műhelytanulmányok, 2018/27. MTA KRTK Közgazdaság-tudományi Intézet, Budapest.
- BAZSALYA BALÁZS–MOLNÁR GYÖRGY (2021): *Közfoglalkoztatás a válság alatt*. Megjelent: *Fazekas Károly–Kónya István–Krekó Judit* (szerk.: Munkaerőpiaci tükrök, 2020. ELKH Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont, Budapest, 199–208 o.
- MOLNÁR GYÖRGY–BAZSALYA BALÁZS–BÓDIS LAJOS–KÁLMÁN JUDIT (2019): *Public works in Hungary: actors, allocation mechanisms and labour market mobility effects*. Társadalomtudományi Szemle, Special issue, 117–142. o.